HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

יתומין שבאו לחלוק בו'. מומר ר"ת דוקא שניסה רוצים לגבל מחל רוצה ומחל מינו רוצה לו והיכא שלא נתו שניסה שלא מחל והשני מינו בפניו מחל ר"י דמלקין דהא בריש פרק ג' דקידושין (דף מב.) מייתי לה לחלוקת המחל שהיו שם כמה יונקי שדים ומיהו אין ליתי גמורה מהם דלאו לגמרי מדמי לה לחלוקת המחל היתם על פי הדיבור והיו שם חורים ותומים [משם הכי] הגדילו אין יכולין למחות ופרק המניח (דף פז:) דתמר (כולם) זכריה יחלקו מע"ג דשמת ימנה עובר זכר דעבדינן מקנתא כדרב נחמן נמי אין ליתי דהתם שמני דתע"פ שלא נת כי מחל עבדינן להו מקנתא לפי שיש מקנה גם לעובר (ג) ומתעלה חלקו כך כמה שיחלטו עבדים של אלו בתרומה שלא ימותו בדרעב:

בית דין מעמידין להם **אפוטרופוס ובוררים להם בו'.** מר"ת וכן ר"מ דבוררים להם ב"ד לגריך שומת ב"ד ואפוטרופוס מעמידין להן לשמור לכל מחל חלקן בפני עצמו דעד עתה היה סבור שכל ביחד וכוררין ע"י גוזל לתין טריחותא לפטיל גוזלות[א] ואפילו בגוזל שייך לכרור חלק יפה כגון אם יש שלש עבדות דטוב שיטול כל אחד ואחד שלש ממה שיחלוקו כל שלש ג' חלקים וכמה עניני בריות יש בו בחלוקות וסולמות וללך ולוקח בדבר שאין שייך בו גוד או חיגוד ממאי דחיק בריש האיש מקדש (קידושין דף מב:[ב]) יכולין לממות בדוחות הוה ליה למימר דיכולין לממות בגוד או חיגוד והא דלא קאמר יכולין לממות מם טעו בפחות משתות דמכרן קיים משום דלא מסתבר שיחמר שמואל מם הגדילו יכולין לממות בשביל טעות בפחות משתות דמוכה שמואל ויש ליפות בכך כח ג"ד דהוי כמאן דלא טעו כלל מע"ג שיכולין לממות ברוחות בזה אין ליפות כח ג"ד דאין זה תלוי בשומת וכ"ש דאם נפרש דמכרן קיים ומחזר שמואל אלמא אפילו ים לממות ממדא מייניהו נקט ומהסוא דיבמות דפרק אלמנה (דף פז:)[ג] דמשמע שעושים מקנה לכל העבדים שיאכלו בתרומה שנותנין לגנים כל העבדים וחלק אחד נותנים לעובר כנגדן אין לחוכיח דחולקין לפילו בדבר שאין בו גוד או חיגוד כגון העבדים דשאני התם דמתעלה חלק העובר בכך כמה שניסה רוצים לגבל מחל רוצה ומחל מינו רוצה לו והיכא שלא נתו שניסה שלא מחל והשני מינו בפניו מחל ר"י דמלקין דהא בריש פרק ג' דקידושין (דף מב.) מייתי לה לחלוקת המחל שהיו שם כמה יונקי שדים ומיהו אין ליתי גמורה מהם דלאו לגמרי מדמי לה לחלוקת המחל היתם על פי הדיבור והיו שם חורים ותומים [משם הכי] הגדילו אין יכולין לממות ופרק המניח (דף פז:) דתמר (כולם) זכריה יחלקו מע"ג דשמת ימנה עובר זכר דעבדינן מקנתא כדרב נחמן נמי אין ליתי דהתם שמני דתע"פ שלא נת כי מחל עבדינן להו מקנתא לפי שיש מקנה גם לעובר (ג) ומתעלה חלקו כך כמה שיחלטו עבדים של אלו בתרומה שלא ימותו בדרעב:

בית דין מעמידין להם **אפוטרופוס ובוררים להם בו'.** מר"ת וכן ר"מ דבוררים להם ב"ד לגריך שומת ב"ד ואפוטרופוס מעמידין להן לשמור לכל מחל חלקן בפני עצמו דעד עתה היה סבור שכל ביחד וכוררין ע"י גוזל לתין טריחותא לפטיל גוזלות[א] ואפילו בגוזל שייך לכרור חלק יפה כגון אם יש שלש עבדות דטוב שיטול כל אחד ואחד שלש ממה שיחלוקו כל שלש ג' חלקים וכמה עניני בריות יש בו בחלוקות וסולמות וללך ולוקח בדבר שאין שייך בו גוד או חיגוד ממאי דחיק בריש האיש מקדש (קידושין דף מב:[ב]) יכולין לממות בדוחות הוה ליה למימר דיכולין לממות בגוד או חיגוד והא דלא קאמר יכולין לממות מם טעו בפחות משתות דמכרן קיים משום דלא מסתבר שיחמר שמואל מם הגדילו יכולין לממות בשביל טעות בפחות משתות דמוכה שמואל ויש ליפות בכך כח ג"ד דהוי כמאן דלא טעו כלל מע"ג שיכולין לממות ברוחות בזה אין ליפות כח ג"ד דאין זה תלוי בשומת וכ"ש דאם נפרש דמכרן קיים ומחזר שמואל אלמא אפילו ים לממות ממדא מייניהו נקט ומהסוא דיבמות דפרק אלמנה (דף פז:)[ג] דמשמע שעושים מקנה לכל העבדים שיאכלו בתרומה שנותנין לגנים כל העבדים וחלק אחד נותנים לעובר כנגדן אין לחוכיח דחולקין לפילו בדבר שאין בו גוד או חיגוד כגון העבדים דשאני התם דמתעלה חלק העובר בכך כמה שניסה רוצים לגבל מחל רוצה ומחל מינו רוצה לו והיכא שלא נתו שניסה שלא מחל והשני מינו בפניו מחל ר"י דמלקין דהא בריש פרק ג' דקידושין (דף מב.) מייתי לה לחלוקת המחל שהיו שם כמה יונקי שדים ומיהו אין ליתי גמורה מהם דלאו לגמרי מדמי לה לחלוקת המחל היתם על פי הדיבור והיו שם חורים ותומים [משם הכי] הגדילו אין יכולין לממות ופרק המניח (דף פז:) דתמר (כולם) זכריה יחלקו מע"ג דשמת ימנה עובר זכר דעבדינן מקנתא כדרב נחמן נמי אין ליתי דהתם שמני דתע"פ שלא נת כי מחל עבדינן להו מקנתא לפי שיש מקנה גם לעובר (ג) ומתעלה חלקו כך כמה שיחלטו עבדים של אלו בתרומה שלא ימותו בדרעב:

בית דין מעמידין להם **אפוטרופוס ובוררים להם בו'.** מר"ת וכן ר"מ דבוררים להם ב"ד לגריך שומת ב"ד ואפוטרופוס מעמידין להן לשמור לכל מחל חלקן בפני עצמו דעד עתה היה סבור שכל ביחד וכוררין ע"י גוזל לתין טריחותא לפטיל גוזלות[א] ואפילו בגוזל שייך לכרור חלק יפה כגון אם יש שלש עבדות דטוב שיטול כל אחד ואחד שלש ממה שיחלוקו כל שלש ג' חלקים וכמה עניני בריות יש בו בחלוקות וסולמות וללך ולוקח בדבר שאין שייך בו גוד או חיגוד ממאי דחיק בריש האיש מקדש (קידושין דף מב:[ב]) יכולין לממות בדוחות הוה ליה למימר דיכולין לממות בגוד או חיגוד והא דלא קאמר יכולין לממות מם טעו בפחות משתות דמכרן קיים משום דלא מסתבר שיחמר שמואל מם הגדילו יכולין לממות בשביל טעות בפחות משתות דמוכה שמואל ויש ליפות בכך כח ג"ד דהוי כמאן דלא טעו כלל מע"ג שיכולין לממות ברוחות בזה אין ליפות כח ג"ד דאין זה תלוי בשומת וכ"ש דאם נפרש דמכרן קיים ומחזר שמואל אלמא אפילו ים לממות ממדא מייניהו נקט ומהסוא דיבמות דפרק אלמנה (דף פז:)[ג] דמשמע שעושים מקנה לכל העבדים שיאכלו בתרומה שנותנין לגנים כל העבדים וחלק אחד נותנים לעובר כנגדן אין לחוכיח דחולקין לפילו בדבר שאין בו גוד או חיגוד כגון העבדים דשאני התם דמתעלה חלק העובר בכך כמה שניסה רוצים לגבל מחל רוצה ומחל מינו רוצה לו והיכא שלא נתו שניסה שלא מחל והשני מינו בפניו מחל ר"י דמלקין דהא בריש פרק ג' דקידושין (דף מב.) מייתי לה לחלוקת המחל שהיו שם כמה יונקי שדים ומיהו אין ליתי גמורה מהם דלאו לגמרי מדמי לה לחלוקת המחל היתם על פי הדיבור והיו שם חורים ותומים [משם הכי] הגדילו אין יכולין לממות ופרק המניח (דף פז:) דתמר (כולם) זכריה יחלקו מע"ג דשמת ימנה עובר זכר דעבדינן מקנתא כדרב נחמן נמי אין ליתי דהתם שמני דתע"פ שלא נת כי מחל עבדינן להו מקנתא לפי שיש מקנה גם לעובר (ג) ומתעלה חלקו כך כמה שיחלטו עבדים של אלו בתרומה שלא ימותו בדרעב:

[ו]יתומין [א]שבאו לחלוק בנכסי אביהן בית דין מעמידין להן אפוטרופוס [ב]ובוררים להן חלק יפה הגדילו יכולין למחות ורב נחמן דידיה אמר [ג]הגדילו אין יכולין למחות דאם כן מה כח בית דין יפה התם ממונא הכא איסורא גידול בר רעילאי שדר לה גיטא לדביתהו אזל שליחא אשכחה דהוה יתבה ונווילה אמר לה הא גיטיך אמרה ליה זיל השתא [ג]מיהא ותא למחר אזל לגביה וא"ל פתח ואמר ברוך הטוב והמטיב אביי אמר [ג]ברוך הטוב והמטיב ולא בטל גיטא רבא אמר ברוך הטוב והמטיב ובטל גיטא במאי קמיפלגי בגלוי דעתא בגיטא קמיפלגי דאביי סבר [ד]גלוי דעתא בגיטא לאו מילתא היא ורבא סבר גלוי דעתא בגיטא מילתא היא אמר רבא מנא אמינא לה דרב ששת אשקליה גיטא להההוא גברא ואמר להו לבתרי הכי אמר לכו רב ששת מבטל גיטא לאו מילתא היא אבל שליחות הגט צריך שיבטל בפיו ואם היה לבו שלם לבטל ולא הוציא מפיו אינו כלום דדברים שבלב אינן דברים הילכך כל זמן שלא הוציא מפיו הביטול אע"ג שגילה דעתו לא הוי כלום ורבא סבר אע"ג דקי"ל דדברים שבלב אינן דברים היכא דאיכא גלויי דעתא כאילו גילה בפיו דמי אמר רבא מנא אמינא לה דרב ששת אשקליה גיטא להההוא גברא בעל כרחיה אמר להו לשהדי אמר לכו רב ששת ליבטיל גיטא ואצרכיה רב ששת גיטא אחריני: ואביי אטו רב ששת מבטל גיטא דאינשי הוא ההוא איהו בטליה וההוא דאמר להו הכי משום דמחמת דפנוי הוא דקמירתת. אמר אביי מנא אמינא לה דרב יהודה אשקליה גיטא לחתניה דרב ירמיה בירמה. פי' בעל כרחיה. ובטליה. הדור אשקליה ובטליה ואמר להו לשהדי איתיבו קירי באודנייכו כי היכי דלא תשמעון מיליה וכתבו ליה ואי ס"ד גלויי דעתא בגיטא מילתא היא הא קא חזו ליה דקא רהטיו בתרייהו וק' לי טובא דאפילו לאביי דאמר גלויי דעתא בגיטא לאו מילתא היא היכא דבטלו מפיו מי לא בטיל והיכי אמר דליתבי קירא באזנייהו (דלא לאשמועי') [שלא ישמעו ביטול] אטו בשמיעת העדים תליא מילתא אי בטליה מי לא בטיל ונמצא גט בטל ובניה ממזרים ועדים אינן אלא לברר העדות שבטלו אבל שלא יתקיים הבטול בלא עדים שאלו שניהם מודים הבעל והאשה מי לא בטיל וי"ל לפי הדחק שהביטול בלי עדים אינו מועיל ואע"פ ששניהם מודים. ומתני' דתנן הניע השליח וקדם אצל אשתו

יז א ב מי' פ"י מהל' גזלה ואבידה הל"ד ממג עשין לו טוש"ע חו"מ סי' רפט סעי' ג:
יח ג ד מי' פ"ו מהל' גזילה ואבידה הל' כה ממג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קמד סעי' סב:
יט ה מי' פ"ע מהל' גזילה הל"ח ממג עשין סה טוש"ע אה"ע סי' קמד סעי' ג:

פסקי רי"ד

שמואל יתומים שבאו לחלוק בנכסי אביהן ב"ד מעמידין להן אפוטרופוס ובוררין להן חלק יפה ואם הגדילו יכולים למחות ורב נחמן דידיה אמר אם הגדילו אין יכולין למחות א"כ מה כח ב"ד יפה: התם ממונא הכא איסורא פי' בממונא הפקר ב"ד היה הפקר אבל איסור א"א משום מה כח ב"ד יפה לא אפקעו קידושיו. גידול בר עילאי שדר לה גיטא לדביתהו אתא שליח אשכחה דקיתבה ונווילה. פי' היתה אורגת והרהה לה גיטא ולא נתנו לה ואמר לה הא גיטיך אמרה ליה זיל השתא (ברי) [מיהא] אתא לגביה בעל א"ל ברוך הטוב והמטיב אביי אמר ברוך הטוב והמטיב ולא בטיל גיטא ורבא אמר ברוך הטוב והמטיב ובטיל גיטא במאי קמיפלגי בגלוי דעתא בגיטא קמיפלגי אביי סבר גלויי דעתא בגיטא לאו מילתא היא ורבא סבר גלויי דעתא בגיטא מילתא היא פי' המבטל שליחות הגט צריך שיבטל בפיו ואם היה לבו שלם לבטל ולא הוציא מפיו אינו כלום דדברים שבלב אינן דברים הילכך כל זמן שלא הוציא מפיו הביטול אע"ג שגילה דעתו לא הוי כלום ורבא סבר אע"ג דקי"ל דדברים שבלב אינן דברים היכא דאיכא גלויי דעתא כאילו גילה בפיו דמי אמר רבא מנא אמינא לה דרב ששת אשקליה גיטא להההוא גברא בעל כרחיה אמר להו לשהדי אמר לכו רב ששת ליבטיל גיטא ואצרכיה רב ששת גיטא אחריני: ואביי אטו רב ששת מבטל גיטא דאינשי הוא ההוא איהו בטליה וההוא דאמר להו הכי משום דמחמת דפנוי הוא דקמירתת. אמר אביי מנא אמינא לה דרב יהודה אשקליה גיטא לחתניה דרב ירמיה בירמה. פי' בעל כרחיה. ובטליה. הדור אשקליה ובטליה ואמר להו לשהדי איתיבו קירי באודנייכו כי היכי דלא תשמעון מיליה וכתבו ליה ואי ס"ד גלויי דעתא בגיטא מילתא היא הא קא חזו ליה דקא רהטיו בתרייהו וק' לי טובא דאפילו לאביי דאמר גלויי דעתא בגיטא לאו מילתא היא היכא דבטלו מפיו מי לא בטיל והיכי אמר דליתבי קירא באזנייהו (דלא לאשמועי') [שלא ישמעו ביטול] אטו בשמיעת העדים תליא מילתא אי בטליה מי לא בטיל ונמצא גט בטל ובניה ממזרים ועדים אינן אלא לברר העדות שבטלו אבל שלא יתקיים הבטול בלא עדים שאלו שניהם מודים הבעל והאשה מי לא בטיל וי"ל לפי הדחק שהביטול בלי עדים אינו מועיל ואע"פ ששניהם מודים. ומתני' דתנן הניע השליח וקדם אצל אשתו

הגהות הב"ח

(א) גמ' קני בודנייכו:
(ב) תוס' ד"ה יתומין וכו' לעובר דמתעלה חלקו:

מוסף רש"י

בית דין מעמידין להן אפוטרופוס. לכל אחד ואחד מן הקטנים (כתובות ק).
ובוררים להן חלק יפה. וכולן כל אפוטרופוס חלק אחד ואחד לכל אחד, יפה לזה יפה לזה (יבמות פז:) (קדושין מב.). כל אפוטרופוס לחיוק שלו (כתובות ק).
הגדילו. לימומים, יכולין למחות. ומהכא מלוקה לפירוש דעד מתלה (יבמות פז:). **נווילה.** טווה. (סנהדרין צה.). **הייא.** מכר. (שבת קיט.)
ופסקיה מבוא. מעבר הים שלא מלא את המעבורת (לעיל ל.). הנהר הפסקוה, שסיפה המעבורת מלד העיר ולא יכול לעבור (כתובות ב:).
חזו דאתאי. שבאתי (שם). **לא שמיא מתיא.** דלא מטי עד הכא ואין טעמא מוחם בתגלי גיטין למימר אניסנא, מי ממי יש חוש גיטין, הא מוקמינא דשמעת קמייתא דכתובות דמי מוקמ דאיכא למימר הוא ואינני ליה למתני (לעיל ל.). **והוי גיטין ומס** לאמה מיניה לאמר וגם לכתובה נפקלא מהיום (כתובות ב:). **אין אנוס בגיטין.** אין טעמא חוש בגיטין (כתובות ב:) אין אדם יכול לטעון חוש בתגלי של גבו (לעיל ל.).

מוסף תוספות

א. וכיון דאפשר לחלוק בדרך שאר החלוקות ע"פ הגורל מפני מה מקילין על אלו כ"כ לחלוק בלא גורל ובלא שומת ב"ד. רשב"ם. ב. במילתא דשייכא ביה. חוס' כתובות ק. ד"ה ובוררין. ג. העובר פוסל ואינו מאכיל, ת"ר הניח בנים אלו ואלו יאוכלין רשב"י אומר זכרים יאכלו נקבות לא יאכלו וכו' ואסיק טעמא משום דעבדי' להו תקנתא כדרב נחמן, דאר"נ אמר שמואל יתומים שבאו לחלוק בנכסי אביהן וכו' כלומר ונותנין העבדים לחלק הנולדים ונותנין לעובר כנגד משאר נכסים. רשב"ם. ד. שאילו היה לו חלק בעבדים לא היו אוכלים בתרומה ושמא היו מכחישין, ועכשיו שאוכלין ע"י חלוקה זו יטול העובר חלק יפה בנכסים כנגדן ודשבא להו עבדי' להו. רשב"ם. ה. ומוכרין עבדים ליקח שדות. רשב"ם. ו. ב' אחין שחלקו ובא להם אח ממדה"י רב אמר בטלה מחלוקת ושמואל אמר מקמצין ומפ' רבנו שמואל דאמר להו אי לא נסיבנא מכאן ועד תלתין יומין ליהוי גיטא פי' ארוסתו היתה ונתן לה גט והתנה עמה שאם לא יכנסנה לחופה עד ל' יום יהא גט כי מטי יום תלתין אמר להו קטרחנא פי' בצרכי הסעודה אני טורח ומכין אמרי למאי ניחוש לה אי משום אונסא שיאמר אנוס אני ואיני מוצא צרכי סעודה ק"ל בשמעתא קמייתא דכתובות אין אונס בגיטין ואי משום גלויי דעתא קא אתי. י"ל אה"נ דאיכא למימר הכי, אלא הכא. כ"ן. ז. דקי"ל כוותיה קאמרי, דאפי' מקרי גלויי דעתא אפ"ה לאו מילתא היא. כ"ן.